

مجموعه دستنویس معاصر فارسی

در

۹۰۱۱

۶۳۳

۲۰

بازدید شد

۱۳۸۱

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب	مجموعه دستنویس معاصر فارسی	
مؤلف		شماره ثبت کتاب
موضوع		۹۰۱۱
شماره قفسه	۶۳۳	۶۳۳

مجموعه دستنویس معاصر فارسی

در

۹۰۱۱

۶۳۳

۲۰

بازدید شد

۱۳۸۱

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب	مجموعه دستنویس معاصر فارسی	
مؤلف		شماره ثبت کتاب
موضوع		۹۰۱۱
شماره قفسه	۶۳۳	۶۳۳

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وجلاله
وآياته وبرهانه
وآثاره وبرهانه
وآثاره وبرهانه

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وجلاله
وآياته وبرهانه
وآثاره وبرهانه
وآثاره وبرهانه

Handwritten marginal note in Arabic script, possibly a library or ownership mark.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وجلاله
وآياته وبرهانه
وآثاره وبرهانه
وآثاره وبرهانه

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وجلاله
وآياته وبرهانه
وآثاره وبرهانه
وآثاره وبرهانه

ثم لما أتت العادة التي هي من طائفة الأكل بقرها لم يزد فيه
 عندنا من النظر في عبادتها العبر والسير وقد سهاها فاست
 به وشاؤنا وفيه عتبا ما وصل إلى سبعا كان عليه من كل ما كان
 عظيم الشأن وقبع العبد وولد الذكر كمال العبرة من كل ما كان
 عند سلطانها وأنها هي حجة الدين عظمنا بالدين وقافي بولده
 به شاذان وقد صدق القرآن وهو ابن سبع سنين من كل ما كان
 القرآن والمعاني ودروس الأخبار ودروا الحناء وحصل
 الأما ونظر في حكمة الأطباء والعلماء وعلموا دواول الأسماء
 العلم في أربع سنين فكله إحدى عشر سنة فاستقرت فيه وأما
 إليه الإعانة وقد قلده الصداق لأنه كان فاضل وعبد في زمانه
 فوقع دبره في إزادة فأنزلنا الله تعالى العبد وروا في سنة

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a list of names, written diagonally across the page.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

والتاريخ المذكور في هذا الكتاب
هو تاريخ سنة ثمان مائة وثمانين
وهي سنة الف والاربع مائة
والسبعمائة من الهجرة النبوية
والتي هي سنة اربع مائة وثمانين
من الميلاد

المسلم فاقبل الزمان على شاذان وعنه بناجدة بعد نصف الف
والألفه الممعد وكان في العلم دارية سنية وممة على طبع
هم وخلق عظيم وادب باع وفصل فامدته عنه عن طبع السلطان
ويرفع عن ملائكة الاخوان وسلطان احبته فخره عنه امه
الساعة ويذوقه الى مضاعفته فقد احل الاثمة من المال عار
عليه واخذ الحجة من حلول غناسته به فقام وادع البطل وبنا
بنفسه متوجهما الى العلم بتعقير حرة ويكف اخرى في حدة دن
وحال عطف وجعل له الملك لادب وجرى على ملائكة الى ان افضل اصحابنا
فقد شرب فاذا لم يبقام مشوق في الفدا صاحب اللون بخرى علمته
في حال غناسته فادارة زمانه فقال السلام على اشرافنا
فقال عليك السلام يا عبد الله ومن ارفع عن ولم يكن بينا ممة
وكبر في القديم لنا خصبة قال لما علمت الى لادواح جنود محمده
فانقادوا فيها اختلف فانتاسك منها الخلف علم شاذان ان العلم
من ابد الله وانه منهم العلم وليا بالبايع فقال ليس من الاضاف
ان يكون عا قبا بايع واجله انك فقال ان ادان علم بايع الذي

مجلس ۱۰۰

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the list or a separate entry, written vertically on the right side of the page.

[illegible]

کتابخانه
مکتبہ
مکتبہ

اشترى

٢
 اهل بيته عليه السلام في رضى من نادى ما بعد مولده واقفا نصيرا قال في
 ميلادها انما بعثني الله ان يكون ذلك معاده لا بد قال في ان
 لا اصحابا الا ان كان صلح الحدي قال ان صلح الحدي قال ان صلح
 الاولاد قريب الاشكال ومنه الاولاد وقامى الاولاد الصلح
 قال ان صلح الحدي لم يصلح لذي صفته وهو من صلح كلامه وبصحة
 خطابه قال في انما نادى ان اسالك الله عن التوحيد والاعتقاد
 السؤال الاول ان كان الله قبل ان يخلق العالم قال في ان
 عن ايمان وكان الله ولا كان قال في لم كان من الله ومن خلقه العالم قال
 من لا يكون الا بعد زمان او في زمان وليس الله في زمان ولا في
 مكان فهو زعم من علم ان الله مخلوق فيكون له مكان من جهة قال في
 خلقه ما حال قال في خلقه الله العالم قال في لم يكن خلقا باحد خلقها
 ولا يكون الا ما في علمه يكون وقال في لم يخلق العالم ليظهر للعباد قدره
 وعظمته وقيل خلقه خلقا ليعلمهم قال في ما اول شيء انعم الله عليه قال
 ان خلقني في صكرا الا اني قال في انما انعم الله علي ان عذابي ليسه وعوفي
 نفسه قال في انما نادى قال في ان نعمه وانعمه الله لا تحصى ما قال في

احسن لقد قرأ الله يا عيسى علي حربي **عالي القرآن** قال بشر بهل طرقت
 شيء من صافي القرآن قال الجول عما سألنا لا امتحان قال قال الله تعالى
 خالق السموات والارض جمع السموات ولم يجمع الارض قال قال الخليل
 طبارق بعضها فوق بعض والارضون سبع الخافضات واحد واحد فقال
 اني اجناس للسموات مختلفة وحين الارض واحد قال الجولي عن قول الله
 تعالى وانما كنزكم من عندنا سماواتكم وكثيرا على ذلك ان القدر يطلب
 الغنى السقيم يطلب البهجة بعد ان عشنا قال هذا ما يطلبه الجميع
 قد عطاهم ذلك ان لم يبط نفسا واحدة جميع ذلك ايضا فان
 يدخل المبتغى ما قال فيكم من فوكم فيكون مجازا وانما
 بعض ما سماه الله قال بشر قول الله تعالى ان الله يحب
 المومنين خذ الله به نفسه امر محمد غيره فان حاد نفسه فليس شئ
 عليه وان حاد غيره فلا يكون حادكم كمر الله قال بل هو كلام
 الله الا انما انتم على عباده علمكم ليتمدوا اليه وتعبوا
 فالحكمة لله ما قال في موضع اخر وقد خلد الله وقال
 اذ فرغ ابراهيم القواعد من البيت واسمعه بنو ابي وقولان

وبنما قال بشر اول الله فبارك عليك يا شاذان ما سميت اسمك
 ومن جملتي **الغو** قال قال الله في الحق فاشهد الحق بطلق عن
 لسان الاكن والمركبة اذ لم يكن واذا طلع من العاشر
 اجلها فاجلها منها مقيم لاسن قال الجولي عن قول الله تعالى ان
 مدان لساجوان لم دفع مدان وان من حروف القصر قال لئن ان
 ليس منها من الاذوات الناصبة فانها مبيحة نعم يدك عليه قول الله
 صلى الله عليه وسلم حين قال المباشرة ان الاضداد شقوا بها
 اول قصود وفعاوا فملوا فقال عليه الصلوة والسلام اني يريد منهم
 وفي ذلك قول الشاعر كوال في العواذ في الصباح يلجئ اؤمنته ويقبل
 شيبه وقد علاه فذكرت فقلنا ان يقال فرائضها مجازا ان هذا
 ما قال الاعشى في فتيته كبروا العند فاعلموا ان ما لك كل من
 حتى يشهد الغزو ان مفادي واحد بعد واحد بل على ان
 لا يدور خيلهم الميم من يد رلا اراذيلهم لا يدوم ولذلك
 الاول ان ما لك بينه ما لك فاضل لها وخفان وفي لغة لحا
 وبعيد يكون نسبة الابا لا في جميع الخوال ما قال الشاعر ابي

فبوصل كبرها طاروا علام من علامها ان ابا ما واما ابا ما قد
 بنما في بعد علامها قال ما وجبه فوا من الجولي ما ما فاعلمون
 وكذلك قول الله تعالى ان الله اخذ العذبة لجزى الجزا ما فاعلمون
 وكذلك قوله تعالى في المومنين اذوا الله اعلم بحج الخا المين
 على هذا من جمل الخلفي فاول ذلك عن غيره وجعل الله كسب ذلك
 اكله كذا **التحريف** قال ويمل فطرته علم التحريف قال
 يمل فطرته على اكله الله قال في بني الامر على المستعبد ذلك
 قال لجانها في التوفيق وذلك ان المستعبد متوقع لم يقع بعد الامر
 لذلك فطرته وقعه فاسمها قال لم يمل الامر الذي عن السكون
 قال لجانها عن سكون في الاسما لا مستعبد من حق الوحي والابا
 فبما الاعلى لان الامر لا يمل الا ما سمعنا في بنيها على السكون
 قال كبر ما مومنون لما كبر من ما قال فومنون للائين فومان
 والجميع فومنون قال كبر ما مومنون من ذلك قال التواجد فومنون
 للائين فومان ولما فومان قال لم اذجل الايف قال لا اجتمع
 ملت فومان ففعل من لف يكون اخف على الانسان قال الجاذان

المولى من الفعل قال فعل ما **و** ما شال المولى قال فعل ما
 ولم فومنون على لوط وابد قال لان الميم من لولي فابدا
 من ليم في لولي سلمية لا من من قال لعد ورتي **الشر**
 قال بشر قول الله الشعر قال ان من الشعر لم حكمة وان من
 البيان جوا وجرا الشعر اعظم وجرا الشعر اصدمهم وتل ما ججو
 الشاعر من الكثرة والشعر دوان العرب وجرا المصاير بعد
 الجاهل وقال النبي عليه الصلوة والسلام علوا اولادكم الشعر فانه ينطق
 الاضداد نودى النجاة والنجاة قال من شعر العرب ان المرء ليس
 اذا كبر طرة اذا طرير الاعشى اذا شرب الشابة اذا ربيب
 وبعيد اذا غيب قال ما اصدمهم فاشه العرب قال قول العابد
 فما حلت منامة فوق ظهرها ابروا وفي حنة من محمد
 وما نقدا ماسون شل محمد وما مثل يوم القياية ينفذ
 قال ما الحزيب فاشه العرب قال قول العابد فما حلت منامة
 وصلنا صولنا منقنا نأبوا بالتمار بل ما رابنا المول صفقا
 قال ما ادم بيت فاشه العرب قال قول الشاعر

بنينا من غير عراب لانى بطور الله لا يحب شي اذا اراد نعمنا لنفعل
 فلو ان حشره القوم **عقل الخصم** قال بنينا الله صا على الذي
 طلبته ورفيع الذي رخصته فلم نفعنا على شرط الصفة
 وواو على لوفت قال بنانا وان ما شرط الصفة قال ان را في ما
 ارا لا تجد في ما انا اخلد في ما تجد انك لا تجد في ما تجد
 واما صلا اذا اعلنت وفتح على ما حدث وتواصت اذا اعلنت تغفر
 ولي اذا اعلنت وتواصت في اذا اعلنت ولا تغفر على احدث
 ولا تغفر اذا احدث ولا تغفر اذا احدث وتغفر في اذا احدث تستغفر
 في اذا احدث ولا تغفر على ذلك قال فاعاد على ذلك مرون انما
 يطعم من يعبدنا فيما نتجها من دكا وطيبها ونفقا فربها وحضوها بها
 وبيع خطبها وبشر مشقة ولا تغفر اليه فلما اراد الخروج فخرج
 للمساكين وسالها ان تعيها الى البلد وعرفها ان لا تغفر في
 اوتيا طيبها وقال في بطر عن مع الله عليه الدنيا ولي غفر عما
 اشبع منها ما لم يبعها واستفيد من حكمة **الموعظة** قال بنينا
 يا عبد الله كيف نعت بها عندنا وانما عبد العبد لنا فاستغفر

مرون من ذلك وقال يا غلام لن ارضى لك ولا استوجب مني
 العفو قال ليس لهوي واغضب لك منما غصبت منك
 منما غصبت قال نعم قال فانه عبد لهوي والغصبة ما غصبت
 لنا ان بنا الغصبة منما وان غصبتنا لهوي وداو قال غصبت
 منما غصبت لك في داو من غصبتنا واستغفرت من لك في غصبتنا
 الحسنة قال بنينا اجل قول صديقنا فابت ان تغفرت من منين ثم
 جال غصبتنا ما كا فاد عدون الية فكي مرون ثم قال غصبتنا
 غلام قال يا اباهم لك قال ارا ليعبد بالامارات فكل حوا في من ارا ليعبد
 او من ارا ليعبد قال ارا ليعبد على اية من كسا الله تعالى بذلك
 علما ارا ليعبد الى ارا ليعبد وان الغدا ليعبد فم فان كسا من
 الابرار دما من ارا ليعبد وان كسا من الغدا فقد عرف من ارا ليعبد
 قال مرون ما لنا نكره الموت ونحب الدنيا قال لا نكره الموت
 وخيرهم الغدا فكل من لا يقبل من ارا ليعبد الى ارا ليعبد قال ان
 مني خيرة اخرها اليها ان لم تشهد في ما نشاء فيقول ما غصبت
 الدنيا ليعبد مني فاد لك فان غصبتنا على غصبتنا قال مرون يا الله

علينا الخ اجتمعا الى بنا قال ان الله تعالى بها ناعز لك ليعبد
 علينا اعظم منه صدمه ولي مرون يقول توكلت على الله فما ارجو
 قال ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله وتبته شاذان وجعل مرون
 يتبعها بصره الى ان دارا بنا بعد المسير ففطن بها اخبا فاجرم ياراي
 من ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله فساخون في دما ورا ليعبد منها
 بطر بعد هذا فلما عني ارا ليعبد من ارا ليعبد فقال في دما فاطمرو مشا
 ففترت في ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد
 عبا فلما ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد
 ا ليعبد واما باها واطلق بشر شاذان الى ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله
 ان تبليها بشي من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله
 الله كرسنه ويعود ان ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله
 على ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله
 الدجوان ويستل ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله
 القوم من الله ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله
 الفراع من قبايته ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله

الامر محمد بن عبد الجبار والقبلي

وقت يوم ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله
 ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله ففترت ارا ليعبد من ارا ليعبد من الله

بنينا من غير عراب لانى بطور الله لا يحب شي اذا اراد نعمنا لنفعل
 فلو ان حشره القوم **عقل الخصم** قال بنينا الله صا على الذي
 طلبته ورفيع الذي رخصته فلم نفعنا على شرط الصفة
 وواو على لوفت قال بنانا وان ما شرط الصفة قال ان را في ما
 ارا لا تجد في ما انا اخلد في ما تجد انك لا تجد في ما تجد
 واما صلا اذا اعلنت وفتح على ما حدث وتواصت اذا اعلنت تغفر
 ولي اذا اعلنت وتواصت في اذا اعلنت ولا تغفر على احدث
 ولا تغفر اذا احدث ولا تغفر اذا احدث وتغفر في اذا احدث تستغفر
 في اذا احدث ولا تغفر على ذلك قال فاعاد على ذلك مرون انما
 يطعم من يعبدنا فيما نتجها من دكا وطيبها ونفقا فربها وحضوها بها
 وبيع خطبها وبشر مشقة ولا تغفر اليه فلما اراد الخروج فخرج
 للمساكين وسالها ان تعيها الى البلد وعرفها ان لا تغفر في
 اوتيا طيبها وقال في بطر عن مع الله عليه الدنيا ولي غفر عما
 اشبع منها ما لم يبعها واستفيد من حكمة **الموعظة** قال بنينا
 يا عبد الله كيف نعت بها عندنا وانما عبد العبد لنا فاستغفر

طوبى الى من قال ما له قد ختم و قد ختم و قد ختم و قد ختم
يا معذرة لولا اليوم و حسنتها لم يا ابن الدنيا لبيك العبد
فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك
الملك من الجنوم و انما هذا الشارب بالجنوم يجب

و قال

اذا الم لم لم لم لا اشق و لم يصير لشارق الا حوا
و لم يجمع طيبا لظما و لم يس الباس و قد ايسر
و قد عذر الريح في جرح و قد قصدا لبحر الاحسرا

لا في حسنة في الدنيا

مداد من اذ جاء لنع اصباي ربح شفتي من مومر المقارب
فما الاطمان الله حين اذا لها و قد عذر حمل لعماد العزافي

اذا انت علي حن في اعلى فخذ للبلال فبا سلك الخيرة
فتم الذخيرة للعتفي و نعم الفياض نفس خطيرة

الدم

فلا تفر من في جميع الامور و كل من عددا الطيبة
لا في حسنة في الدنيا

فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك
الملك من الجنوم و انما هذا الشارب بالجنوم يجب

و قال

هفت دو عايدني و اعني اي فراقى الاخوان و الاصحاب
جا و الدرع رحمة في امساي فاني امان مواعدي
لا في حسنة في الدنيا

لا في حسنة في الدنيا

الاست و في السيف فبا سلك و دكن لبلاد كفا ندم
طوبى لمن و يدري ادي يدري ادي اي عيش مزم
طوبى لفتاة قبل العبدان و مسيم العداة جند الشيم
فما ارجال اقدارها و يرعى البس بونا و دعي لخدم
جواد عليه من غيلهم اذا اشاح و ان شتا

و قال

فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك
الملك من الجنوم و انما هذا الشارب بالجنوم يجب

فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك

و عايدني من ال غا و مر حفية اذا الكد عند الحرف مجتهدا يدي
فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك
الملك من الجنوم و انما هذا الشارب بالجنوم يجب

لا في حسنة في الدنيا

و اذا الكوم بنت يا امة لم تبش الا بتون
فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك
الملك من الجنوم و انما هذا الشارب بالجنوم يجب

و كتب اليه الساجد

يا اباي ما لي و الى عيلا و قد بطل الموملا
فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك
الملك من الجنوم و انما هذا الشارب بالجنوم يجب

و كتب اليه الساجد

فما احسن عبادا قال يا ابنى نعمان عقلت فبا سلك
الملك من الجنوم و انما هذا الشارب بالجنوم يجب

و قال

دعوا ابا الدنيا و بنت ثمة مثال و انما و دمسير
سنة محزون و عذر مريد و كذا مجوى و شبه سلم
ما ان الاصحاب و الميت و عذر لمنا و في المفسد
يد و با طي و د و عو ناعلا عينة من طمحي
نرمنا في نوره و مسدا و قد في شين بد و اجتم
نمضنا ليعا و اظلاله كاشا شاش قبرا و سوا و سلم

و قال

غزل و زور عن اوني لتالي و امسا و لاية الرجا

الدم

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر
مستور من حسن الى اعلاها به
اسان وان لم يملكه فليس به

بما تسمي له اوصى بزره و...
فلا عيش حتى تار ما صرفه من عودا
فان له ما لا يحصى وحاشى له
فادعاه الى عيشه الى حبه ساعدا في
ما لا يملكه الا الله وحده
دعوى اصيله وقد جاز له
ما اجد ما شئت من دوله
بافان تافوق على الله وحده

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

على الخليل
على الخليل
على الخليل

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

على الخليل
على الخليل
على الخليل

ما لا يملكه الا الله وحده
دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

على الخليل
على الخليل
على الخليل

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

دعوى لا تباين حواشي له من الصالحين
الى يدى بعضى فاشجار هذا تاجا من سائر

واما الذي سئل ان دل وهذا فصل في ان لغزك لغزك
 واما الذي سئل في اني اقول عن عالمه عنده في الام لا اري
 وكن اياهم السلام والسعي ماضيا وادراسي من ماضي
 ومن ان لو صبر في كل ساعة اوى حساني في
 في حبيل بعد شفي از اعرف ومار تاجها واقف
 لكونه في ذلك كذا ان منه فنه لسم ماضيه
 اوردوا ليدفعني اشفافا فممن رخصتها لذهبت اليه ابن دونه
 لعت عرب يستبدوا وخباب فوسلوني خدي فخره ومضه اسر ابارا
 واني في كل ايل ماضيه بعبان درون حجت ودرند لي كي اوسلوني
 واما الذي سئل لول الله عليه من في قيام تدران مذكرا لاسول الله
 انتم من صنادق ربنا وانا من كتابي بعد ان لا تهم عندى ان هذا

عذر

في ماضيه صفا محبة ساقية وانه وانه وانه وانه
 واما الذي سئل في اني اقول عن عالمه عنده في الام لا اري
 وكن اياهم السلام والسعي ماضيا وادراسي من ماضي
 ومن ان لو صبر في كل ساعة اوى حساني في
 في حبيل بعد شفي از اعرف ومار تاجها واقف
 لكونه في ذلك كذا ان منه فنه لسم ماضيه
 اوردوا ليدفعني اشفافا فممن رخصتها لذهبت اليه ابن دونه
 لعت عرب يستبدوا وخباب فوسلوني خدي فخره ومضه اسر ابارا
 واني في كل ايل ماضيه بعبان درون حجت ودرند لي كي اوسلوني
 واما الذي سئل لول الله عليه من في قيام تدران مذكرا لاسول الله
 انتم من صنادق ربنا وانا من كتابي بعد ان لا تهم عندى ان هذا

عذر

فيا ماضيه وكن اياهم السلام والسعي ماضيا وادراسي من ماضي
 واما الذي سئل في اني اقول عن عالمه عنده في الام لا اري
 وكن اياهم السلام والسعي ماضيا وادراسي من ماضي
 ومن ان لو صبر في كل ساعة اوى حساني في
 في حبيل بعد شفي از اعرف ومار تاجها واقف
 لكونه في ذلك كذا ان منه فنه لسم ماضيه
 اوردوا ليدفعني اشفافا فممن رخصتها لذهبت اليه ابن دونه
 لعت عرب يستبدوا وخباب فوسلوني خدي فخره ومضه اسر ابارا
 واني في كل ايل ماضيه بعبان درون حجت ودرند لي كي اوسلوني
 واما الذي سئل لول الله عليه من في قيام تدران مذكرا لاسول الله
 انتم من صنادق ربنا وانا من كتابي بعد ان لا تهم عندى ان هذا

واما الذي سئل في اني اقول عن عالمه عنده في الام لا اري
 وكن اياهم السلام والسعي ماضيا وادراسي من ماضي
 ومن ان لو صبر في كل ساعة اوى حساني في
 في حبيل بعد شفي از اعرف ومار تاجها واقف
 لكونه في ذلك كذا ان منه فنه لسم ماضيه
 اوردوا ليدفعني اشفافا فممن رخصتها لذهبت اليه ابن دونه
 لعت عرب يستبدوا وخباب فوسلوني خدي فخره ومضه اسر ابارا
 واني في كل ايل ماضيه بعبان درون حجت ودرند لي كي اوسلوني
 واما الذي سئل لول الله عليه من في قيام تدران مذكرا لاسول الله
 انتم من صنادق ربنا وانا من كتابي بعد ان لا تهم عندى ان هذا

عذر

وكون لا يلا في الدنيا عذرا...
 احذ من قلوب بالترتيب...
 جعلت الارض مستديرة...
 الصلوة فليعلم ان اعطيت الشفاعة...
 ومشت الى النسيب عات...
 ساعد زمانك بعدد وقتك...
 فيكون الامر فيما ايقنت ان سوف يفتد...
 فاصبر فكلان لم وما يكون كان تد...
 لا يمل في ما بين يدي الله...

وكون لا يلا في الدنيا عذرا...

الفاضل... طاد عنه وقاد...
 ولما لنته من زمان...
 على ذلك...
 لعنة...
 وتذكرنا ما لا تعرفت في الدنيا...

مع ما بين يدي الله...
 وكون لا يلا في الدنيا عذرا...
 جعلت الارض مستديرة...
 الصلوة فليعلم ان اعطيت الشفاعة...
 ومشت الى النسيب عات...
 ساعد زمانك بعدد وقتك...
 فيكون الامر فيما ايقنت ان سوف يفتد...
 فاصبر فكلان لم وما يكون كان تد...
 لا يمل في ما بين يدي الله...

وكون لا يلا في الدنيا عذرا...
 جعلت الارض مستديرة...
 الصلوة فليعلم ان اعطيت الشفاعة...
 ومشت الى النسيب عات...
 ساعد زمانك بعدد وقتك...
 فيكون الامر فيما ايقنت ان سوف يفتد...
 فاصبر فكلان لم وما يكون كان تد...
 لا يمل في ما بين يدي الله...

جون في دوران حاله...
 راجع...
 فاضل...
 فاضل...
 فاضل...
 فاضل...
 فاضل...

فاضل...
 فاضل...
 فاضل...
 فاضل...
 فاضل...
 فاضل...
 فاضل...

احذ من قلوب بالترتيب...

جعلت الارض مستديرة...
 الصلوة فليعلم ان اعطيت الشفاعة...
 ومشت الى النسيب عات...
 ساعد زمانك بعدد وقتك...
 فيكون الامر فيما ايقنت ان سوف يفتد...
 فاصبر فكلان لم وما يكون كان تد...
 لا يمل في ما بين يدي الله...

جعلت الارض مستديرة...
 الصلوة فليعلم ان اعطيت الشفاعة...
 ومشت الى النسيب عات...
 ساعد زمانك بعدد وقتك...
 فيكون الامر فيما ايقنت ان سوف يفتد...
 فاصبر فكلان لم وما يكون كان تد...
 لا يمل في ما بين يدي الله...

وَحَسْبُهُ دَمْرٌ مِنْ هَمَّاهُ دَمْرٌ وَصَلَّاهَا لَسَانِي مَعْنَى بَيَانِي
بِمَا مَشَيْتُ فِيهِ بِالْفَتْحِ وَبِأَنِّي بَدَأْتُ مَعْنَى كَيْسَارِي
لِأَعْلَانِي مَعْنَى شَأْنِ الْوَلَدِ مِنْ الْحَصَنِ مَعْنَى
شَيْءٍ أَلْبَاهَا لِأَكْفَانِي أَيْ إِلَى أَلْسِنَةِ الْعَيْنِ مَعْنَى
وَأَنْتَ مِنْ مَعْنَى عِلَاقَةٍ أَيْ عِلَاقَةُ الْعِلَاقَةِ مِنْ مَعْنَى
أَيْ تَوَلَّى أَيْ جَاءَتْ لَعْنَتُكَ وَذَا الْفَرَايَ وَمَا لَكَ الْعِيَادِ

...

۱۲۷۲

[illegible]

يا بؤفة الناد على الناد منى! البحران شادي
 لم انم في لاديني ليشند وحبب بالجار
 الشرح دي وداكم اسلم من خمسة اشبار

ان قيل والتمسوه وطلبوا الاطلاع منه
طرفها الوجه طالع كافي النام

فان خرج كآبدا اهل اسكن اسيفنه فلقد رجب ما ابي يمان
واثر يكله اذ اراض ما منة خفي الفهم بعدا جانا التار
اطفئ من اطفئ محمدا ج و الخ في الروح في الاعضا
و ان يحفظه على عواد ما من اذ احبته و لمسا
و طر مسان البرد تحكما في شخص من هذا الذي
و انما و ان حاملة ما اذ ما يحسوه على انما
شمس العبي اصبحت فقط و جهما بد الذي يحسوه ليد الخوا

3

مسند
...
...
...
...
...

[illegible][illegible]

١٠٠٠ و ارم الحقیقی علی ما فانیس و بیاولا برحقه
 مان یوم لک و عد العزل یا اولیا و اطلب لآخره
 ع الدیافانی فی امر لک خرم من لیا ما ده یا اولیا
 عکک یای لقریب عبادی احد فانی انما انما یا ابن
 القربان یمنا لظلمة و بیت لوحیة و یمنا یمنا و یمنا
 ما طلعت فیه عین ولا یمر و یمنا الابد و مر خله لا یج منه یوم
 العباد و طوی یوم فی الخیر و یلمن یوم الشیطان ان لا یحذف
 بحیث یحیی علم انه لا یمر علی ولا یمل عباد یحیی علم یوم
 ما یوم و ان ما امرت من طایفه و ایتعت ما یتبدل عن محض
 فتم یاصیه ما یحیی من امری الی الی عا اذ من ما ارم یمنا
 صال الله فی الدنیا و قفار اجد فیها و اید مسود الابد و عا
 حاله یملک الابد یا ابن آدم من دروس اضعه دیکه بالرحمة
 و من دروس لم یحیی ذریه باللعنة فالفرط علی واحد و یحیی
 یا ابن آدم اجد مسود لی ما لک من مسود من غیر الله و ام و خیر
 لعدو البس ما یوم و ما یملک فی لک من سب و قد سغه

— 33 —

او من تباشرة ان شاء الله تعالى واعلم ان جبر الموتى والله
 تعالى لم يخلق البدن لم يخلق جسد له ولا عاقل ولا شعور الا
 صفته في الدنيا بعالم به ولم يرد في الدنيا في هذه الاجسام
 يعلم ان تلك تلك الجسد هو العبد العاقل العاقل في الاوصاف بين
 احل تصدق واما الاخوان في الدنيا واولاد وبنات وبنات وبنات
 وحراسه معدة وبناته وحجاب صمد ووحش او ما لا يدان بغير
 بقران معدان وبناتان محسب ما يرى ملكا لهما والاحل
 ملك حشد شاة العيان يدان على ايقين من ملك في الملك
 في حجاب وفضل البه الا باذن والبيان ابا سراج الملك وحشد
 وحوله والاذن لا يظفر على ملك الا ما توافقه لانها لا توافقه
 ان يذللها على الملك حتى يوحى لهما فاذا التوا على لهما اطروا الملك
 مصصا حتى ينفذ ما يقول الانسان ثم يغيره صاير ملك اعني ثم يترجم
 الانسان فانه لا يحرم امير المؤمنين الا بالادلة كبره ونحوه المعقود وهو
 السيد الحسن الحسين في الاما الانسان وليس ينبغي نعمته عن بعض
 والاصلاح الحسن الا حلف في الاصل لان الاذنين في الخلافة كاهن

الذات

ادع المزمع ان ذلك مغفول عما يقتضيه الاصل والاصل في ذلك
 على الملك على الجسد روح الرقيب فاذا احاطت به الملك والاصل
 الى البدن فحسبنا من الملك من كل الوجوه وليس ذلك عذاب وثواب
 وعقابه اسد من عذاب الملوك الا في هذه العاقبة في الدنيا وتواهي
 من ان الملوك لظلمة فاما عذابه فالحسن واما ثوابه فالعز والاصل
 في انما الاصل في النج في الحسن وفيما عيان موصلا في
 اية من هذا يظهر الحق في العز في اية وروي ثابته في
 هذا العبد وكما طرق الى الملك من العاقل الى الملك من الملك
 الى العاقل مصلح ذلك اذا تامل الانسان الذي ادرك
 الله في الدنيا الى وضع الدنيا باعها ما ذوق الله تعالى واعلم
 ان الله تعالى ان يحسد له لا لا دخل في القلبيته في ان يوحى
 الامانة والسفينة وذكور واما من عاقل في الدنيا وذكورها واما
 ذوقها لا يوافق ما يوافقها في الدنيا ولا يفرق في طش فان عاقلها
 فسدت وبنات فيها العشق الحلة واما الله في الاطعمة
 " شربة ما نرى من اربعين ما نرى من عاقل في الدنيا وذكورها

واعلم ان جبر الموتى والله تعالى واعلم ان جبر الموتى والله
 تعالى لم يخلق البدن لم يخلق جسد له ولا عاقل ولا شعور الا
 صفته في الدنيا بعالم به ولم يرد في الدنيا في هذه الاجسام
 يعلم ان تلك تلك الجسد هو العبد العاقل العاقل في الاوصاف بين
 احل تصدق واما الاخوان في الدنيا واولاد وبنات وبنات وبنات
 وحراسه معدة وبناته وحجاب صمد ووحش او ما لا يدان بغير
 بقران معدان وبناتان محسب ما يرى ملكا لهما والاحل
 ملك حشد شاة العيان يدان على ايقين من ملك في الملك
 في حجاب وفضل البه الا باذن والبيان ابا سراج الملك وحشد
 وحوله والاذن لا يظفر على ملك الا ما توافقه لانها لا توافقه
 ان يذللها على الملك حتى يوحى لهما فاذا التوا على لهما اطروا الملك
 مصصا حتى ينفذ ما يقول الانسان ثم يغيره صاير ملك اعني ثم يترجم
 الانسان فانه لا يحرم امير المؤمنين الا بالادلة كبره ونحوه المعقود وهو
 السيد الحسن الحسين في الاما الانسان وليس ينبغي نعمته عن بعض
 والاصلاح الحسن الا حلف في الاصل لان الاذنين في الخلافة كاهن

الذات

ادع المزمع ان ذلك مغفول عما يقتضيه الاصل والاصل في ذلك
 على الملك على الجسد روح الرقيب فاذا احاطت به الملك والاصل
 الى البدن فحسبنا من الملك من كل الوجوه وليس ذلك عذاب وثواب
 وعقابه اسد من عذاب الملوك الا في هذه العاقبة في الدنيا وتواهي
 من ان الملوك لظلمة فاما عذابه فالحسن واما ثوابه فالعز والاصل
 في انما الاصل في النج في الحسن وفيما عيان موصلا في
 اية من هذا يظهر الحق في العز في اية وروي ثابته في
 هذا العبد وكما طرق الى الملك من العاقل الى الملك من الملك
 الى العاقل مصلح ذلك اذا تامل الانسان الذي ادرك
 الله في الدنيا الى وضع الدنيا باعها ما ذوق الله تعالى واعلم
 ان الله تعالى ان يحسد له لا لا دخل في القلبيته في ان يوحى
 الامانة والسفينة وذكور واما من عاقل في الدنيا وذكورها واما
 ذوقها لا يوافق ما يوافقها في الدنيا ولا يفرق في طش فان عاقلها
 فسدت وبنات فيها العشق الحلة واما الله في الاطعمة
 " شربة ما نرى من اربعين ما نرى من عاقل في الدنيا وذكورها

[illegible]

بدو فانه يدون الحروف وخلق من يحفظ اسماء السموات والارض
 ليس بالروح بلية وللعقل القصدية التيقن لشدة النظر الى وجهه من
 اراد ان لا يشرق النور في بطنه فليطعمه ما يحبه وهد له روح الارض
 بالنور و من دان بذهبي الخ اليابسة من حيلة عقلية جعله
 والادمان عليه على الحسد عليه الخادى لا يرون تحت جناح دبابك
 والوهر على جاد ليس ومن لا دون له عصبه للشم صاقل في طاعة
 من الاطراف فلا الاصغر واعلم يا امير المؤمنين ان المسافر جميع له وجوه
 في كل ارض فافر في كل وجه يوصل الى الطعام وحال الجوف ليس له عجب
 وقد رواه اعتدال سنة وليس له من الاغذية اذا اراد ان لا ياكل بقاء
 كما لقى من الفساده والحد والسم وما الحذر من الحد على النور واعلم
 يا امير المؤمنين ان السراقة في كل وجه من الاسماء الملهمة دا
 كما جعلته من الطعام والنع لا يملك الحسية ما لا صلاح عباد
 المسافر في دفع الذي عنه هو ان لا يشرب ما لا ينزل دون النور فيه
 من ما الخلق الاول الذي خلقه او شر ان احد يغتر بحول نفسه ما لم يبار
 على احلامها والواجب ان يروا المسافر من رتبة بلده وحطه فخلا

[illegible][illegible]

سليم في داره خذ في داره من الدار
وان تسمع من سائر في داره من الدار
وان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار

توكل على الله في داره من الدار
وان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار

سليم في داره خذ في داره من الدار
وان تسمع من سائر في داره من الدار
وان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار

ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار

ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار

ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار

ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار
ان تسمع من الدار في داره من الدار

... عن انه ...

... ما ...

... دعاء ...

... من ...

... صلى ...

... الذي ...

... ما ...

... ما ...

三

الحمد لله الذي جعل في الدنيا ما لا يحصى من نعمه
والتي لا تحصى من خلقه والحمد لله الذي جعل في الدنيا
ما لا يحصى من نعمه والتي لا تحصى من خلقه

110

قال يا اذرتيغيتي تلك لوم سبب رحل ياته فقال نعم يا خيل
او لم خفي صاحبك فسبقه لرحل سلم عليه فذكر ذلك لرسول
الله صلى الله عليه وسلم فقال يا اذرتي واسلكي فانظر ثم اعلمي انك
لست باسفل مني عريهما ولا اسود الا ان تفعلتي بعلي ثم قال صلى
الله عليه وسلم اذا غصت فان كنت يا اذرتي وان كنت فاعلمي
فاسلمي وان كنت متعبا فاصطريح وقال اللهم في سلمان فان رحل
ممن كان فاعلم غضب شديد غضبه فكيف له ذلك حياء الله صلى
الله عليه وسلم وحلا وقال لا اثم اذا غضبت فاعطى مائة وقال
يا اذرتي غضبي فاعطى مائة وقال في سنة غضبه يوما فاعطى
الغضب مائة الا اني اذا غضبت يا اذرتي وهذا الغضب اثم لئلا
انما اني لو شئت ان اكل بقلتي لست بسن بعين غضبه فاعطى
مائة وقال اوصي في الاوصي رحل من في السما فاعطى
مائة وقال يا اذرتي خاف الناس لحرارة تعالى فانه لا يظلم الا اذ
الجلالة في الحدود وغضب الله على من اهل نبيك لا
الله اشد من غضبه لنفسه فقال صلى الله عليه وسلم وال

فقال له يا ابن آدم من متى تفتخر في ذلك يا
ابن آدم من متى تفتخر في هذا الذي دال من قلوب
ما فوقك في هذا وهو خلقك يسكن في هذا
وما لا اختار اليك نفسك لئلا يفسد ما
عاشق فقال في رده يخبرني من شمس احوالها
ويعلم انساها من قلبه في حوز اوتي في حيا
عنا من في يد فوسه في يد من قدس

فان من شبه جرمي ما عاود اعطيه صواب
ما كان في حياضتي حال انا و هم مع ذمي
و هو قد غلبت به و ما اورد و قد اورد
قد ان شفاهاهم دعاة من له مع ما سوي

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

[illegible][illegible]

مستند بنده موسسه و دوستان محترمین و جاره و دستان
 که در حق و خلاف و ظهور و غیبت مستند اما معلوم نیست که
 منکم چه دلالت کند

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 می آید از آنکه ما را در راه یقین

ان جهان در غمراهی از یک سو و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

مستند بنده موسسه و دوستان محترمین و جاره و دستان
 که در حق و خلاف و ظهور و غیبت مستند اما معلوم نیست که
 منکم چه دلالت کند

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 می آید از آنکه ما را در راه یقین

ان جهان در غمراهی از یک سو و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

مستند بنده موسسه و دوستان محترمین و جاره و دستان
 که در حق و خلاف و ظهور و غیبت مستند اما معلوم نیست که
 منکم چه دلالت کند

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 می آید از آنکه ما را در راه یقین

ان جهان در غمراهی از یک سو و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

مستند بنده موسسه و دوستان محترمین و جاره و دستان
 که در حق و خلاف و ظهور و غیبت مستند اما معلوم نیست که
 منکم چه دلالت کند

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 می آید از آنکه ما را در راه یقین

ان جهان در غمراهی از یک سو و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین
 همی سکراندر دوش روی جان ما و در راه یقین

ان لم يدر اصله على الشايعه فاعني له عن خرميه ان
ان صحا باليهوون للهيه من مدش هي ان عاشر
علم بالاك منس صعدا تم قنا

منی بحال ان امور ان منہ ملک منیل سنیہا و حب
نای من منی حای یضاری و ان موت من منی حای
فضل للدی منی حای منی حای منی حای منی حای

[illegible]

دور الدنيا بل السبعة يطول الفلذ الأعلى إذا جاز
صوم من الحشا حذو حشفة غفا فادوا دي سعد من طاهر

24

روح و قبله علی ابرهین الکلیه الزامیه
وقد لله الله ارحمه سعادة دنای الاخره
والاجر من علیک سلاما تحمدا و بی نعم واحده
فیاد الله امله و حله فی الدنایه العالمه

تأليف طبرستان حسن بن علي بن محمد
انصارى له امر سادات الدين في الدنيا والسر

على اقصا من ادبي الخواص الصحية القلبي
اداء الادراك الشافاع على سوان اوده الادراك

ما لم يزل خاضعاً لما يليه العلى جبراً

مجلس فی ۱۰ جمادی الثانی ۱۰۸۰

[illegible]

دعا بقی الہی اشوشت سیر ددنی خال
خفیت من لہ امین ریحان الزمینی بیار

المعنى على ما بينه عن شلى احوال

فاذا اراد ان ياتي فاستدعني فاستدعني
مجد الى روح جبري مستدعهم مستدعهم

ما در صلابه در انفسه از کمال

اینست که در جامی هفت مازک السل
در آنجا که در جامی هفت مازک السل

کتابخانه عمومی

بمقتضی سواد و بیعت مدد صدارت قدیم حواله الحسی سخنا
لوحان هر مائنان بلا اجازت من شده الامه او منت

ما عظم ما لحي البعثة من مميزات فإني أضاعا كان فيها نوعا

دائماً لفرصه فكل ما صرنا فيه احذف الشاير الى ان نلغو في

می بند الشارب عاجله تشبه هذا قول لادن دردی

فما اصلاح الربى و منه فاسند و ضعف انما اصلاح و التوديع

صبياء في القبح سلبه و شيوخه في العقل الصبيان

دانشمندان کشف القیام عندک لشانه شمعها
 ذکون دلا خطه فی الزی و همام حبه فی
 فان رافه ما الحقه و دون اراوا سا
 دوا
 اراوا
 یحیا

سختی عهد نصیصر مدح و امانت حتی عینا از
 سترین طوخته شده و لم سعه و بخاری منوع

خروجت مع الکیا لکذا منساقا ایما لیسع فی کل و مع الکیا
 اذا دین میسه و با اعترفی عدا مع العین صبا علی سله

انی بکلسان فی یما الی لکالک و اراوا من مدلی
 و اراوا من مدلی و اراوا من مدلی
 دوشین کلام می ماند و اراوا من مدلی
 خود دی نم یار و اراوا من مدلی

یادگار

محیط سدر رخ کبود
 رسته در بهار و اراوا
 اراوا و اراوا و اراوا

اگر خوش رخ فی جود می نم
 و اراوا و اراوا و اراوا

ان مایه و دنیا ای و اراوا
 باقی و اراوا و اراوا

فرستی و اراوا و اراوا
 سوس و اراوا و اراوا

باوی و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

دانشمندان کشف القیام عندک لشانه شمعها
 ذکون دلا خطه فی الزی و همام حبه فی
 فان رافه ما الحقه و دون اراوا سا
 دوا
 اراوا
 یحیا

اها فی من شدند و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

ان شعله فی عتو و اراوا
 آراوا و اراوا و اراوا

ما و اراوا و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

تکلیف مع ان الشریک و اراوا
 فی عتو و اراوا و اراوا

یادگار

مد و اراوا و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

ار و اراوا و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

از و اراوا و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

و اراوا و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

ای و اراوا و اراوا و اراوا
 و اراوا و اراوا و اراوا

دانشمندان کشف القیام عندک لشانه شمعها
 ذکون دلا خطه فی الزی و همام حبه فی
 فان رافه ما الحقه و دون اراوا سا
 دوا
 اراوا
 یحیا

ما فی الشوق و دواست
بوی بهار بستر دوزخ است
با عدو غایب می نماند
دوست و دشمن خود در شوق است

زما - زما سله خوي تو
معدوی آرد طلسم کنی

فی هم را خان رزمندار
تا عمر تران مه ابدان خودی

نورانی ازو
طوارصافان

نیمه گرم و نیمه سردی از
مرد و زن که در دوزخ
عیش و طرب سه فرادی دارد
دارد و چهارده ماهی دارد

نخ کشند و در
کماله با آغای
در و بکنند صدف در
ماند و در

و چون در آن عالم ارجی آمد
برای نخستین حد آمد

وَمَا رَجَا الْبَنِي نَعْفَى خَوْفَهُ أَوَّلَى بِهِ سُبْحَانَ

فَسَلَا فَطِيلًا ذَا الرِّسْ عَجَفَ رَجُودًا مِنْ مَعْبِدِهِ
أَحَدُ مَعْبُودِيهِ مَسْفُوفًا خَاخًا مِنْ مَعْبُدِيهِ عَامِلًا

ليس لغو فان ايقان الغنى على من نتج الفهم من نتج
طريق سود من الفهم كان

مقام قبله حسن خا لا بعد از چهل و پنج اختر و در این مختار

لقد لما صفت جلي واشهدتوني جفا في اعلي

جلالیه
جزی

هذا من قديم ما كان في دارنا من كتبنا
والله اعلم بالصواب

اذا انقلب رايه، ضم الجنب والجبر
فاني نرى من الله تعالى ليس في العلم من الازد

ولما ان منى صبح سمع صوته على د الخس صا
ولم يستعنى داراوى واصل لى العنان غيا

وقالوا ان عن رزاق الله يؤتى من لحيه ينزل الى الارض فقالوا لا رزاق الا من اراد الله فاعلم ان الله هو الغني العزيز

معلق على دعوي الذي كان الكري عدد قباج بطنة
وقالوا الى استوسط صلح لدمع من الحرس الكري جماعة الف

طال المطاف والسيرة وراهب والنالمة بذر المعاد

مربی رسید و کما فی نفس هم الدار

فمنهم من لم يأتوا عن سليمان بن أبي حنيفة

مجلسه در مطبوعه
مجلسه در مطبوعه
مجلسه در مطبوعه

وإلى أبيه بالعلماء والمحققين من أهل البيت
عليه السلام في اللغة العربية والعلوم والآداب

کتاب معراجیہ و مرقیات

دری عالمی مددی قدری شدی که در حق من بود
یعنی اصل طاعت علم لم یزل الله فی اسرارها ۴۰

شما ای حسی ملهمان از زبان و اندیشه و اراده و عمل

مستور سازید و در این دنیا که کائنات است
دلی بر این معنی نیست و باره من و معانی من

بصورتی که خدا را آفرینش و خلقش و توفیقش
در دین و دنیا و آخرت و شهادت و شهادت و شهادت

سأذال لآتهم اشكالهم و الفرق به فمدد الله

در این جهان که در سبیل خود میفرستد و مایه دوست
فان یزداد ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

بشریون مال و مودت و انی در این جهان که در سبیل خود

۴۰ و انی علی کتب منی در حق من مدد معالی علیه عبود
و انی جسد و اندیشه و دلی و خلقش و توفیقش و توفیقش

فان یزداد ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

بشریون مال و مودت و انی در این جهان که در سبیل خود

فان یزداد ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

بشریون مال و مودت و انی در این جهان که در سبیل خود

فان یزداد ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

بشریون مال و مودت و انی در این جهان که در سبیل خود

بالله لا یمنون فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

بالله لا یمنون فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

ان یمنی و لی یمنی فاس فی کل من یمن مع ما یجری و لی فی
المنی ساعه یمنی ما یلین یزاد فانی مکرر و مکرر و مکرر

يا ليتني لم يلقني في الدنيا
طالت معي في الدنيا
افلا لم يلقني في الدنيا

ميكث في الحزن والادب في الامور
فمن لا يلقني في الدنيا

ولما رأينا القدر في الدنيا
لا يلقني في الدنيا
شريف بها في الدنيا

في الدنيا في الدنيا
لا يلقني في الدنيا
في الدنيا في الدنيا

و

ددى ديد في الدنيا
يا ليتني لم يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

لا والله في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

و

فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا
فمن لا يلقني في الدنيا

حسن

سرك لعلك اهل من نعمه خالص فيوسعيه را او مدد بشه را
لعلي لغرض احسن لها فقد فرغ من الامور ما بيننا وحده را

چونکه من در این عالم با لب و دهن
فراخ میگویم که تو را پرستم

[illegible]

کامد عاوی لورن تباری سوارده ادا وارنه می

اولی سال

مجلسه اول
در روز شنبه ۱۳۰۲

حد دره باغش و بوی خوش میدهد

۱۰. خجیبہ ان ماجھے داما ایسے زوی بی

در علی حواء البیل میں غیب و سحر و عسما

بسم الله الرحمن الرحيم

و بعد از آنکه در این مقام رسید و به این مقام رسید و به این مقام رسید

بیت فلاح و اندیشه در سال شصت و نه - ۱۳۴۰

[illegible]

تاریخ ۱۳۰۲ هجری قمری

هو لا فائدة في لزوم ثبوت العلم بملأنا وطبعا
فهذا لا ينافي له وحده وهو مدعى الوصول بملأنا وطبعا

فوقه حسن جلال البساط قلم فیضه خط بخوبی عتدای
معلک نشسته لاله کشیده بر قلم لعلش کمره ای که این

کتاب فی بدال انعام و العن فی السع و انعام

و تشادري نشاط و مساهد و لتسا في الحثان و التمدد

ما روي لوطا شريفه و انت الم د حق مرصا ش

و از تسبیح فوسلمی و استدی و از مدنی جمنی و مدنی

ریت علیہ تصدیقہ کہ وہ عزاء استحبہ میں ہے

وَجِئْتُ بِالْغَامِ الْفَرَسِ عَسِيَّةٍ وَفِي رِوَالِ الْجُودِ الْاَمْرَانِ شَاهِدَانِ

سید عذک زلح

۱. عبید بن جراحه و دو شهبازی و
و جراحه مخاصره و در شنبه

انوار خلیل صوفی از انوار
۱۰۷۱ هجری قمری
تاج و قشش
صالح و صالحه

دستبردند که از این جهت که
دستبردند که از این جهت که

من فوائد حقه بعد الذنوب طهارة
القلب والنفوس من الشهوات

هذه الرسالة هي رسالة من
مفتي الديار المصرية

فانهم في طهارة احوالهم سجدوا بغير قصد في سجود

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام

والتوجه إلى مدينة دار البجاء الشعر

مجلس شورای ملی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وجلته

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
دليلاً على ما فيه من الحقائق
والله اعلم بالصواب

ولما دعاوا للرحيل ودعوا وظل حدة بعض وضعه ما
مردت في تلك الحو لغايدا مغفل في انوار احبها

وكانت له في ذلك زمانه وحينما كان في
السنين السبعين من عمره اذا قد رزق على يد ربه

فازد سنه ثلثي عده، لها ولد محمد بن ابي بكر سفيان
حبيب الخياط، وله ايضا اخوه ابراهيم بن يوسف

31

يا نهارا شمس الجليل يدور في غير معاد يدور نعم
طالع نبي وامرته في دميته حردانه نعم

شربها من حديد والفسس به حبة
ولا زال سلسله في صلبها واما اسما نعم

يا موهنا شارب من دجل حشاشه شوق وعوده وودعوا
ليش شاع نوري جديا كمتته لذل في العاسين مسبح
وان طالع نوري في صلبه في طرب وادى الحسام في شمع

طالع نوري لمن خفت نوره وانه هم صديق الله في الموت
بعد من صبر عن طرب وذا يدور من لامي والمحب
فاحمد له مدح في الزنادر ان حرس على الدنيا في خرب
سبحه من غير ان قلنا ليل الا الله اعلم الغيب الاحسن

قائمه

ما اعد في ارضه من سحر ما هو من حادثا ليس
ما اخرج من جوفه من سحر من سحر من سحر

ما اعد الله في سوره ما اعد في الحواديد من سحر ما
نبي به من سحر من سحر من سحر من سحر
ما اعد من سحر من سحر من سحر من سحر
ما اعد من سحر من سحر من سحر من سحر
ما اعد من سحر من سحر من سحر من سحر

ما اعد الله في سوره ما اعد في الحواديد من سحر ما
نبي به من سحر من سحر من سحر من سحر

اذا اسبح الله في سوره ما اعد في الحواديد من سحر ما
نبي به من سحر من سحر من سحر من سحر

وقد سجد في الدنيا لغيره من سحر من سحر من سحر

واي مناسق ابي من سحر من سحر من سحر من سحر

حق من سحر من سحر من سحر من سحر
وارهم من سحر من سحر من سحر من سحر
وساى (ما من سحر من سحر من سحر من سحر)
وما من سحر من سحر من سحر من سحر

سعي لله ضارب اذنا صبيح فانه حتى فتوح عافا
طريقهم من سحر من سحر من سحر من سحر
ملكى لما ملك محبتي وما ارضى ما ارضى الله

كف من سحر من سحر من سحر من سحر
يا حبس من سحر من سحر من سحر من سحر
انظر واد انه في سحر من سحر من سحر من سحر
لي سحر من سحر من سحر من سحر من سحر

اذا اذبحت طائر على من سحر وان طائر نمر سحر
وما اعد الله في سوره ما اعد في الحواديد من سحر ما
نبي به من سحر من سحر من سحر من سحر
ما اعد من سحر من سحر من سحر من سحر
ما اعد من سحر من سحر من سحر من سحر

ما اعد الله في سوره ما اعد في الحواديد من سحر ما
نبي به من سحر من سحر من سحر من سحر

يا من سحر من سحر من سحر من سحر
طريقهم من سحر من سحر من سحر من سحر

دعي الله من سحر من سحر من سحر من سحر
ما سحر من سحر من سحر من سحر من سحر

ن

صالح مات بعد احوال الفارود في ما بعد العادل
 ناري كصفه على الفتح واصل السليم العادل
 وكان له الالحاق السد في مذهب من اهل

اعرفي في علمك منسب على العادل
 وعلينا السلام في المدة اي حذر
 نادى في عبادتي ما سل على به
 نوري في جبري في سبب من سبب
 علم به في مذهبنا علم به في مذهبنا

وما في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 حقيقين في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 حقيقين في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 حقيقين في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

دك بولانو في قال من مع الشيخ في المذهب في دعوى
 معي في المذهب في مذهبنا في مذهبنا
 ثم في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 ثم في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 ياد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 دققتم في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

ماد في المذهب في مذهبنا في مذهبنا
 صيف في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 دال في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 دال في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

فول في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 البور في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 سبب في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

دال في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 دال في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 دال في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 دال في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 مع في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

يا صفا في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 سوا في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 يا صفا في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 سوا في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

مدر في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 ونبه في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 كان في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

اي في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

فاس في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا
 فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

فاد في مذهبنا في مذهبنا في مذهبنا

اجل هم سید و صفت کمال خلق است به عیال

نور حای او حاد و فرائض و اصول و احکام
حقین علی المهر فی طلبه الحائز الرس محمد اعجاز

از این عورتان عالمی را از این عجبی خصوصاً و مدینه منی اقرب
 با اهل و مسکنی از این وجه ادنی به و هو عده عیسای

مدان امس ولم ابق عند فاعند وفي غير يومى حانز
النس في رموس احد فالراى احدى من حط سافر

جدا ليلة امنت بها اشرف جعل العيشه العدا
بالله نعمة لجواد عالم اصدق بامر الفرح
وقيت في سبيله ماخرجه الاف من الحساب

ساد

اشارة الى فتاة محنة من جبال الهند
التي عثر عليها في غار في غار الهند

فصلى على خالدين بن زيد فقال له اني قد خلت
بينهم وبين شجعان فقال ان احسن فتيهم ولا تفرط

سألتني في هذا الخبر أني أفتي بالرجوع إلى أمي العبد

وكان ربه انهم ساعدوا بعض جهانه وقد را اليه طبايحه
ميسر فاحد منها والى رجله لسترا على ساقيه وانه رطبه ونا

الروح الموب جنة يثا فلما اجازك الاله من رحمة للاطباء
الاساس عليه السلام اللهم صل على طيبا محبة بهن اوتوا راك

فصلی در بیان بعضی از احادیث و روایات
العیسوی که از او روایت شده و در حدیث
مستخرج از حدیث مستخرج از حدیث مستخرج از حدیث

اسرود و قال له بھائی بی بی تمہے نے کھانا کھا لیا ہے اور شکر ادا کیا ہے

وكان قد نبت لبني واضمح مسروراً بطيبة راضياً
فمنعهم علاوة طالعهم من الاغنى والناس ما عينا

بذلک اموال من حلال و احسنه عندا لوی سار
دارن و عادن من امان کدیم جمعاً و ان کدیم جمیعاً

عَلَّمَ أَنْ تَقْلُدَ بِعَيْنِهِ وَأَنْ تَكْتُبَ بِشَفَاهِ يَدَيْهِ

في الايام الحسن من ايامنا لو ان الحب ساعدنا الوفا
فما نطوي صفت على ما كان عدونا للذي تحبنا احبنا

اصلاح نحو عاقله و طار السفيون معي
از به عتاب به قه ماين مراد الحسنی لها

و من طلب الصلوة مع الصلوة له شفا
ان طلب جو انشا له جنة من شغل رزقها اذوا

وعداوتهم لما عاينوا من مبادئهم
وإلا فإنه من سحر عجيب غافل
عن ما يرى من مبادئهم

من غمها طبها هاست و مسودها اسودها

[illegible]

قال لي نرى في وجهه من حبه الفاضل
قال لولم تكتبه فارادى من احد ما لم ي

فعال له سنة له انما خاص به وتوكل في دعاء في الله ما ما - ع
ابو اخطب بها ولوطان محمد شام بغداد الى الله مله وانتهى

حبرك سكارك معاً فعبها فبني ففعلوا عذائهم ودرساها اعبها
اياها ليطربها ففعلوا ففعلوا الذي فعلوا ففعلوا

در خانه مادام محاراد   متعلق به سید داریا شد
 در آن سال مندرست بود   ز طبع ملک مستعد بهر باران شد

حسنی انبی حنفی و لا است
حسنی از حسن دعوت مجید ۱۰

ویدون اهل المداینه غنمه علم بزنا بدع لم یرد عبد
نیکو نام عشره حجہ تذکر لویلی علیہوا سا
جو یکم درم
صمد درم

[illegible]

وارجوا لآل بيته السلام ما زادهم نفسه صغاف
ما فوجوا من نعم ما عيش من بعده ولا انقضا
من نعمه واما دعا له من الارض من حوله

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

حاجا ما فوينا لنديج على الشاء فاسما فوجعنا المواد وراي دلل
انسان بقول

۱۰۰ سوالی است فی الجمله لا احتلنا بالکلام
 لان الامم من اهل الجور وما اهل الجور جلا
 والاحتلال بدنه شرک مختلف لعدا وذل الایم
 بانکه علا الیهما ان نبی حضا بالانبا
 فقال یقین ما سجد وروی جوزی دیوزی است

ثامنه و معنى الدع غلبنا انتم مثل امرا اذا ارجع اليكم
ثم اسر هذه لى اكنية يا لى معنى ابال لم تكن

۱۱۵
قرطاج عتد رفعت لم رمای و آنکه بنم زدی بر خونی
و ان سالی تر منده در و و حلال در و در زند خانی

در قطره باران میان حبه‌های آینه
در نافه یونستان نه
در صورت بینه زوای خنجر

الروحاني جو مريد
ازادى كى روح ولى الهى

درود افغانى دغا بنىست
معاذ الله انى لكم درود افغانى

ایکادرو و نماز مسکن از نامراد حلف از او تو فرود

نمودارن ملک روزگار این در غمده است و چونند
از دست حوادث بر ن آید بی یابی روزگار مستند

قدري تمام کرده ام من
در روز عیدم کرده ام
درجه تمام کرده ام انقدر بستم
همه ای تمام کرده ام

الشخص من غير ما يدرك من غير ليس اما واجب
فاما لو كانت اجتنبت حول فيها واجب ذاب

مراعاة هذا جهال او شد
فلا كما من ندرته ملا على احد
مناط ارضه لشي غير شمس
بشي في غير نوري نظري كسر
ذاما امره غلط فساد
وذا للصدق في هذا كتمان له اوبى العود

وذا لو اقر الله الله
فقط لهم كذا العايد واذن اوى هذا السباح

حاشا ان لا يفتقد
بشرح ان هذا كذا

ذاعان في ثوبا فصفه لغيره
وذلك لثمنه ما احرصه شغل
ذبابي لغيره شغل احرصه

اباحه الاسلام في عيبه
فان نزل لغيره ما لا يمس
فاما اذا كان في ثوبا
فواجب ان يدعى العقل

لعموم هذا العقل
جسم لا يمس
لا يمس

في غير ثوبا
فان هذا كذا

لذا فالحول ولا اختار لغيره
فان هذا كذا
والاخرى لغيره
خروج من ثوبا
الى ثوبا
سواء كان في ثوبا
احمالا لثوبا

لثمنه لثوبا
سواء كان في ثوبا
التي هي لثوبا
لا يمس

لثمنه على حد
فان هذا كذا
فان هذا كذا
فان هذا كذا

لثمنه لثوبا
سواء كان في ثوبا
التي هي لثوبا
لا يمس

حق و لغوا ای ماده حصا وجه سلخه و ح و ان اغرف
مانند بحال علی حدیث لغوا ای در مان اغری لغوا در
حق و مانع از ان شود فاما بعد قول در م رستوه و مانع
لا یبقی الاغرف و دخل الاغرفه فی حسیه و حد در و ری ما
ما ابا لغوا ای لغوا ای لغوا ای لغوا ای لغوا ای لغوا
مدخل السجود لغوا

[illegible]

44

[illegible]

باغانی مشه می بود
 اوجدها سالار دمانه بر
 لغزهای لوز شهابه که بود
 بنواشته دو شمشیر زو در
 زخوانی سلسله اند لوز
 زخوانی سلسله اند لوز

وما تخلف الا قلبا وحسنة فان ذلك لا يعرضه عرض
اذا طعن في عمله ورسوله وول يوسس في الاعراض عرض

ابو الحسن بن علي بن ابي طالب

فرومایند و طلبه عوام این روز
در صای سبزه دارند و من اعظم است
درجه دایم باشد نه مای طلب
اجل می کشد و در دراز می کشد

نامی در روز خواستگاری خوندل و دعای اقبال نماز

ابرو زاندم ببلبل شرفت
 شکست باددم به آلف رحمت
 زدم به ناسخ دور تا آفتابم
 بازدم به جان زور و هلاکت
 از خود امین مسکون و زوداد
 نه زدم به روی بهشت آفتاب
 بخند هاد نفوذ و بهجت
 ترما سرن فی قلب و دهر
 لا بد و طامن خلدیم فی
 ما بختی در دلم و دامن
 از خود امین مسکون و زوداد
 نه زدم به روی بهشت آفتاب
 بخند هاد نفوذ و بهجت
 ترما سرن فی قلب و دهر
 لا بد و طامن خلدیم فی

مخدائی و اوحه دمد مرعلد لرا اسفغان

کند و مستمند است

نمان تشنگی اندر خای
بی خج کردی سه غمخسری

ما بعد دعا و سوره شریف خوشدل شود و نماند

100

زبانند ز جهان هم و امید
چون جودی ز رخ کس در بند
روح اسالیق عاریست
نوحه ای چون دی و عهد
دو جهان من بسا در سخا
نوحه ای منی منی من

فال افلاطون حکیم اوصاف دجله
و حیدر علیان چون سدره صدقه
و لیس عیسیان چون عذرا
و لاف عذرا عاده و لیس عیسیان

ای صراطی فطریه ما حیات
نظم خوش بهر سحر حیات
هم صراطی فطریه ما حیات
جامع شده تا دوره دو حیات

ای دبی سحر که حیات
دبی دبی من و سواد حیات
ان سواد من و سواد
حیات دبی و لیس حیات

ای لیس حیات و لیس حیات
و دبی دبی فاطمه اسرار حیات
و دبی دبی فاطمه اسرار حیات
و دبی دبی فاطمه اسرار حیات

از آری صبح شادمانی مسکود
دلایل شادمانی مسکود
نوشته ویدی چه خان روی
من مسکود و عهد جوی مسکود

دانشان دوزخ دای تو سجاد اسرار
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی

دلی که سر صحنه حیات
جان کز افق کس حیات
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی

انقلابی که سر کشته و کشته
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی

نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی

نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی

صدای غزل عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

ما را از سوی حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات
دو عشق و دو عشق حیات

نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی
نوشته ویدی چه خان روی

خدای یار عشاق ادبوانی
 نامهای عزیز در آن
 و من خدای خودم و دوستدار
 بیشتر نمی بودی می و
 و خطه را فاطمه خدیجه

ز من خدایان و خدایان
 الفاطره با ای و ی
 بخوای خاطر رحمتی
 خطی صحیح و نامی
 شدم حاصل با حادری

فوالله لو اني لمجدد
الامر لكانوا اقل
فاني اني جئتكم
ولم تفلحوا في ما

او دعای الی نور العقب و تحب العین ما طلما انما
لقد ارضمت ضیعا لریا و لکن فی الضیعة لا کرامه
و انی قد مررت و کثرت را اذا فکرت احسن من

سلامه فافاس البسمامه ر علي بن ابي طالب و النور
عليه السلام و العباد م صلاها من المائين الفادي في الدار
سدي على اية ر عذابي في محبة دار الهم شلعب

دوسمرد زو و فاعلت شتر
 من دلور دماض تعجب
 مالی سنان فصل و دلور
 بسمه ما ندره کشم اولد
 مددی کند ز مدس
 ساها ما دود و مدس
 مردوز لهر ما ندر
 دوعسب سیر و بلس

دستان بسته بند اری کند
خندش کان چنان سازد
زمانی که عذرا خواه شود
فرموده خواهی ماند
حج نکر و طلم و جرسک
بیداسته کار آوری مسک
دست پروردگار از او درین
در و بسته بند اری کند

ما لم يأت به الجدل عالم والحقينة وما لم يأت به
نقلته على من يهوى في حقه على طريقه إلى الأمام

فصل بیستم در بیان احوال و غایت های حافظ رحمانی و مدعا بد
و حاد و اعراد بی سلامی فی شایم نظام نفاس نوی
روست و صواب بشمار جان اسامی و تقسیم نعم حلقه حقیقه دل
و داند فوساز و بد بد بوسته سحران احوال از غایت سرود
مانند ظاهر او در اسرار او در عجب در سبب بد بد در انداد
عبدلدار یاد بی بود و السلام

ای شیخ دول جهان عبده
موسیقی و آواز من باز بے
از آیه کمال سوزان عبده
موسیقی و آواز من باز بے

والمعروف الى عسل رايزي حاصد واندكيشي جوي سها من موهبت
 او معاني الغيبت را حاليه انما عرف باخي عبدالمطيط خانم
 وان عود نسي ما عسل صاف و معنوه باسم ناز حلا وكم
 الراسيه و عودا كه كاشنه و حفظ طم الا ان راجحه لغنا
 و علم الصبح الحيل انما نزلت ان منقوشه و عودا الراسيه

ز حال اذین حداد بدیال
خوش جان سود و صفتش
چو زدن شد آتش به آساک
حوائج افزای موزان بخت
شیرای مدد اها ذی نوح حال

حق اکبر امر القیصر
شاید هم ابدی لبلا شدون
دعای الهی
و در کتب اقبال نوی است

طرح دایم بر سر دوش با نذر
رویا سست سلیح جاسد
درع سه دریا از جود و طراوت

افق ماند بچشم نه
از همه بویسته بر آتش نام
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه

از همه عیبهای هست
سایه تابش شایسته
خوشتر نیست نمی آید

در اختلاقی و معنوی
علی علم نبوت و دل خال
از جاسج اگر چندین
بختی نم آید بدای
ناله و ناله در راه

بخت نام بر آب و در شعله
ناله و ناله در راه
از شعله ای که در شعله
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه

خبر حال در حال در حال
منته و دایمی حال در حال
سرای بیتی و ی و در حال

ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه

ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه

ایامی در حال در حال
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه

ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه
ناله و ناله در راه

نیت صلیحاً که معروف بصدقه و نیتان عرض الاحبت و مین

باشند در دوازده روز و برای زان در بار و سر از ان نیت
بجای صراط جلال نیت شود و اگر کسی از ان نیتان نیت
ایمان بدارم از ان نیتان در دوزخ و در دوزخ
در دوزخ نیتان در دوزخ و در دوزخ نیتان
و من بدارم و من بدارم و من بدارم
نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

مکان طاق حال را نیتان و نیتان در دوزخ
از نیتان نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ
حالت نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ
نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ
نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

نیتان در دوزخ و نیتان در دوزخ

چند سال است که در محضر بیانات
موسسین و اوف و دیار و دیار
زالج و غربت شخص و دیار

ساخته جمع الله سبحانه و تعالی
صالحات و عتق و عتق و عتق

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

و در سفر و اجتناب از آن
و در سفر و اجتناب از آن

اما مضرب بخند داشت
و نه عاقل دلست ندان داشت
از درد غمی غم در حدایی
وین بود که مال او شوم بود

- وصاله در مصداق ما را از دست
 - تمام او ای که حاصل رسد من
 - نه در نظر انداخ نمود اسنم
 - بدو و حسن چنین بوی محال بود
 - از آن خدشناج در زلف او چشم
 - عشق بی نواز جسم حیا از دست
 - بود کوی که روز و شب حیا از دست
 - از دل در شکن لعل مسک از دست
 - از دل سدا یک نفس را از دست
 - چه در دهان ای روی صفا از دست

گفتند که در این روز سنانی بود حاصل از آن جهان بود و سامانی بود
 سال از آن داد و نذر حاصل بود روز و شب عمارت ختم کرد و انشای بود
 و من حال از آن سخن بود و وجه باز بود و او دستهای بود

از این پیشه بی خود همان را دید
مصدق روح با نثار او در دید
عقل در دنیا را در مامل مسام
عاقبتش زاد آید در دید

ذی‌الکر و دار طیفیم عیانند ، غم حصار خسرو نشور سازند ؟
 تن معادن از همه جان کشند ، بر عال اسنان او شان کنند

حاصلو ايمان و در دري نم . حشها . سون و سمي .
الحاصل و ايمان و دري نم . حشها . سون و سمي .

ماوان جاقاورد يدا لئيد
داد زفح لئسته زها لئيد
دوژم طر جوام رک لئيد
و د س باد سده ساد لئيد

يا ميسرة السليح نرجو فيك ايها البحر لا يمدى
نزل في قعره ما مننا فمما لك لا نهر

و در کماله در احوال و ان
بنا نموده که این عمل و درستی
و در کماله در احوال و ان
بنا نموده که این عمل و درستی

فدیکبار مرعشه سوزی
سینه ستره و کشف علی

شاهنامه بدو زبانه حسن
خفای روضه و صاحب مرا
نزد نو. و مع طبعی ۱۱۵۱
کرشمید مسد رقص حسن مهاب

بسیار بنیاد و فوستان آمد
 و این شود و چون هم در او بنیاد
 حوز و مل و بادکن سماع اعلا
 و بنیاد روی و در او بنیاد
 بسیار بنیاد و فوستان آمد
 و این شود و چون هم در او بنیاد
 حوز و مل و بادکن سماع اعلا
 و بنیاد روی و در او بنیاد

[illegible]

فَمَا يَسْتَحْسِنُ حَيْثُهَا وَخَفِيهَا وَطَلِيطُهَا أَوْ أَعْمَشَا مَا
أَنَا الْفَاوِزُ أَيْ هَابِي أَيْ شَرُّهَا أَوْ لَقِي الْعَبُولَ حَافِيَةً مَا
طَلِيطُهَا أَيْ خَوَاتِمُهَا طَلِيطُهَا أَوْ لَقِي الْفَقْلَ حَافِيَةً مَا
فَمَا يَسْتَحْسِنُهَا أَوْ خَفِيهَا أَوْ طَلِيطُهَا أَوْ أَعْمَشَا مَا

[illegible]

مستم طول عمار او انچه بود و انچه ناز اجتناب از نعم بد منه
... حرم كند و بسا دهم باله و در اوجم حاله

لازاله ايا و بوفوق و مساعيه مشكوه و در ان محله الهام و در حما
لها و الحوائ الى حصول الله تعالى و در اوج حسانه و الله على كانه
طلال صفت و در طالع هبه و در اوج صفت افضل الله
عليه الطاف و در طالع انعام عله و انصاف صاعقه حله
و حق في الدان و در طالع الله مناجيه و در طالع و در اوج الله
و صنف نوابه

بين امان الى و افلا نك صفا من رصده و انچه
و ان اهد و انصاف و في و الله في و الله
و زانين ماني لا اله الا الله و الله و الله
و قد عانه و شمس عانه و انچه و الله و الله
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

موانع و موانع و موانع و موانع و موانع و موانع و موانع و موانع
و انچه و انچه و انچه و انچه و انچه و انچه و انچه و انچه
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

شده و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

شاهان و شاهان و شاهان و شاهان و شاهان و شاهان و شاهان و شاهان

و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع
و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع و در طالع

برای ما و از چاه باشد دردم در دواست ساد
ادعای خود سدا بود از چاه شد بدی و موثر
شاه باید ملامت خود حبش و آغوش در
شهر و اعیان ویران شد ملاک عدل به سان شد
عدالت زانکه درون چرخ در عقرب می اندک در
برای او زند در دقت عالم حدیث بود استعدای کم
توبه بر او و از عفتان در هم زخم می ماند
مرسلطان و امر و راست شاه سوز آفرین است
لغو امر و گفتاری شاه مستعدی سبیل است
عمر عاشق و مستعدی سبیل همه علیه اسم زوای درودی شد
روزم می رود بی فرست از احباب جزو به دل طوفان شاه و در
مند ما سالم چنانکه در عیبه علیه السلام خواند ز فرساد به طرب
و او در دمسازان و سینه بود و عمر اخلاص و در دستان اشاف در
خواجسته در بی از حجاب بعد اولی ز سدا می آید اعم مرت
بی مجلس معتمد از سنان و درویش فرمود عیبه بی عنایت

من ثم ي

والبنا علیک عاقبت الامم علی ما حللنا مداد ذیاد و سحر و کلمه
عظیم و کلمات خرم ، و سنان کافیه و از کجیل و نوجده سامی
خود سامی یا امان و کجیل و نوجده سامی کجیل و نوجده سامی
صدمه و نوجده سامی و کجیل و نوجده سامی و کجیل و نوجده سامی

وامان متليان سحر يون توه خلق سحر
وامان وحال السردى واما الصغرة

لا تفسدوا إلى النار فبعد ذلك إلى المستأبد سبيلاً وقال
لا تطعنوا عاقل وعادو حاكماً فيكم لهم والله
فكرتكم لم تجع من أمة في القلب مثل شهاب الأسد
مستعدون على أمركم

والله اعلم بالصواب

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

و انچه در این مقام گفته شد که در این مقام در حال وقوع خبری در آن
مکانی و اما در شکل تمام شود هیچ شکی نیست چون در زمانه
گفته بودی و چون در این مقام گفته شد که در این مقام در حال وقوع خبری در آن

و در دوی بیست و نه خونی
 معجزه بیست و نه خونی
 ایخان و دل و او خوشی
 فی جلاله لم یکن فی ازان
 کز آدم خرم نه خایه
 عاقده مرگوی و نور و ارام
 او طریقه او را به نام او
 با جمیع شیئ من بعد کذا

[illegible]

الدليل على ضعف الاسنان انه ربما
يخرج من حشاها لحسنة سوداء وروح مثقال واحد
صلح الاسنان في منتهى الجوع الدم وقواء الك

ادبہ مضامین، سید ارج سراج فیضی و مطبوعہ حسنا
عبدمنان و طبعہ حصہ عند سراج
ادبہ یہ ہندو، علمی احوال، لطائف علی انعام

لما صدق الله المصطفى على علمه انما اتي بميثاقه انما قال
 ومن اخلافه وما زاد من ميثاقه انما قال من اخلافه
 لما قال من المصطفى عليه السلام انما اتي بميثاقه انما قال

فلم يأن العلم ولا عمله والحر وعوان احقر مما مل
تعبه فان الفقه اصلا يابك لي يروى التمهيد اعدوا فاصد
وان نعمها واحل منوعا اشد على الرضا من الف عابد

اور او چه حوتی منم خیر منانک
سوی منم خیر منانک
خیر منانک و خیر منانک
ماورای منانک و خیر منانک

از جمله استغفار از آدم تا آخر عالم

عجبت من الشيخ ومن هذه الفساده التي اصابها
 ثم ان تشبه من بعضه ويسرى المصنعه ان قالها

[illegible]

در عهد باوجود تشنه ای تمام - با تمام برنجی در دستند و در

[illegible][illegible]

معظم شدند و اتفاقاً مایه بی بی معصومه مسعودی اندوخته میگشتند تا
و کشته شوند عاقلان و دانشمندان و اولاد و عیال ایشان را با خود می
برد از خود میمانون برده و با بدین قصد که غایب کرده اند و انوار امانت
و عیال میمانند مادرها و امیران و مومنان چون بدیده اند و اندوخته اند
خوشتر از آنکه اندوخته کنند و پیش معصوم اند و حق اساز عیال
نشدند بی معصوم و از این زمان مایه و دود و آب با خویشین و معصوم
خود شدند و کردی و در رسول مایه و دود و آب با خویشین و معصوم
ساخته و دود و آب با خویشین و معصوم و هیچ که حق از دین و از این
حقیقت و دود و آب با خویشین و معصوم و دود و آب با خویشین و معصوم
اند و است و عاقلان و دود و آب با خویشین و معصوم و دود و آب با خویشین و معصوم
عقل و دود و آب با خویشین و معصوم و دود و آب با خویشین و معصوم
مجلس و دود و آب با خویشین و معصوم و دود و آب با خویشین و معصوم
اند و دود و آب با خویشین و معصوم و دود و آب با خویشین و معصوم
با دود و آب با خویشین و معصوم و دود و آب با خویشین و معصوم
در آن عاقلان و دود و آب با خویشین و معصوم و دود و آب با خویشین و معصوم

[illegible]

نقلی ای که در این دنیا جا یافته الله ایام الحی و سقاها
 ندرت که انفسه را در طوی و طوی بپوشان خون خدا را
 و ندرت که از حق بدین عالم را با انا را از این دنیا را
اوحد یعنی در حق او
 انوری بر تو ایجان کند کی ایستد تو عطا است بسوز
 بر تو ایاز می کند کن می کند کی در دنیا است بسوز
کالا یعنی ایام عبادت
 تلافی بی تو من زانها کی در سر از حاکم کن
 یا ایستد تو در عبادت خود هیچ خاص عالم کن
 یا زنی که در خواهم بود بطبع و بی سلام کن
 ملا عالم اگر مرا باشد همه در عرض ملک نام کن
 این و عادت کنی با من زانجا که با حق نام کن
 لیکن در من انفسه می نماید بر در حق نام کن
 و آنرا از روی مردی این خدمت او علی الدوام کن

در دنیا اشد از من کردم تا از دنیا خود تمام کن
 نفس که تو با من باشی من را کلا اضمحلت کن
 خدو غم و تو خفاست ایند که بی از کلام کن
 ذکر من سوزم اول آغازم با حقش خدایت نام کن
 در دنیا ندرت تو فارغ مال هر دوام و من نام کن
و
 ای را کرده و طبعش من بودی بهاد و مال و سار
 از دعا کو صیغه بشو با او اندکی شد از او
 تا او را می هر دو من در دست خادگی هر دو بی ار
 هر دو را هر دو را شعله خوش ضایع و شعله هر دو را
 و ملا و غیر خوش و تو در دست مدد خوش از او من مدد
 من از خوش خلق با تو من بد بی پس که صیغه ز شاد
 خج مال از او که کند مال از او که من در دست
 خرج جان من بد جا که کند من در دست شعله شاد
 همه که اندکی ندرت تو بهر از غار طبعش من

قال علی علیه السلام سادای قیاس فی الدنیا الا بقیة فی الجزاء الا بقیة
 مثل الدنیا اخلنا من نومة فرای فیها ما یخرج و یکره من انفسه
 مثل الدنیا انوار فی صحیفه کما طوی بعضها بنش بعضها
 مثل الدنیا کما یحیة بنی ستمها فان ستمها من لوم الدنیا انما الیها
حاجت
 آورده اند که چون می بینیم صاحب عباد را با دنیایم غنا شد و با طرا
 و اخاف عالم رسیدند و او را باع و او را جهان روی محض او او را
 و او را دوزخ او را جحیم با کاه و شویان شدند اما او را تو را دوزخ
 فی انجول او با جهان اشد از دنیا که همان بود روی حضرت او نفاذ
 چون در دوزخ می افتد حاجت که در دوزخ صاحب صد کن که روی بود
 سرایت حاجت صد داشت بعد از دوزخ بی او می شنیدنی او را
 عباد و دوان شعر او را دوزخ حاجت ساز او که در دوزخ بود که
 بود و کوی که عباد می بیند اسم اهل باشد و این قدر اشعار
 دوزخ و دوان مدد ندرت او را از اشعار انجول او را از دوزخ و خون
 اصحاب کف در دوزخ ما استاد او را دوزخ او را می بسند با او را

نقلی
 از خودت منم مقدم صاحب اعظم بر او ندرت اشغال دنیا شد و او
 و خود خوش شاد من نه از ملا که او را چشم غایت من ز کفر و فساد
 شعله بود و خود شاد جهان عالم تفاوتی که در دین او بود و کاه
 او را بدین خفاش و او را دزد و ضعف چشم و دین اشعار باجه کاه
نقلی
 نقلی ای که در دنیا و دنیا و دوزخ و دوزخ و دوزخ
 و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ
قال علی علیه السلام
 ان لا یغنی عن الانسان الا ان یغنی عن نفسه و لا یغنی عن نفسه الا ان یغنی عن الله
 و لا یغنی عن الله الا ان یغنی عن ربه و لا یغنی عن ربه الا ان یغنی عن الله
 و لا یغنی عن الله الا ان یغنی عن ربه و لا یغنی عن ربه الا ان یغنی عن الله

دي هو ارمي قلبي يا فتوي اسد لحياءا رطبا الدهر لا روي
واشراف فويلنا من قومهم وقوما لئاما حكل النمل السوي
فتناجيا دار السقوف مابقا وليست على ارج النضا يد فتوي
ومن عرف الدرس الخون وصرفه قصر الديون لم يطهر الفتوي

نقد و بررسی

فقد اخلل من الخيل فله ان يخلل من الخيل جليل
فله مثل عيني واكن فله لا يقال له فله

المسألة

اذا ما رمي او فرج حمله فقل عذابي ايا طاب لي
لناتي بعدة البند علي ابراهيم العزيب

الحسين بن علي بن ابي طالب بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نضر بن معد بن عدنان

وہاں سے ایک اور جگہ پر پہنچے۔

وَلَيْسَ الْإِرَادَةُ أَنْ يَكُونَ الْمَعْنَى بِمَا هُوَ فِيهِ

و بحمل و نظم بسیار که در دعا و الطاف و انعامی تبارک و تعالی
داشت و چندان زبان احسان بر حق و الی او بارید که حق تعالی
و در خود که بعد از آن منتهی آمد و بجا طبله از دنیا بی در
خدا صاحب نماز و امیر و نماز خواند و طبله از دنیا بی در
الایه افتاد و اولی از نماز را صاحب فرموده است تا بعد از آن
سوره بخواند و نماز است و آنرا می کند یعنی اطاعت
من و ع و امنه من حق بی زبانه است و بعد از آن
فرموده و اولی از نماز است و حق تعالی از دنیا بی در
لا تدخن ان عباد و ان طبله نماز خواند و حق تعالی
نزد خدایان من و ما و الله تعالی می بیند لا اله الا الله
چون بگویند ای منتهی و حق تعالی از دنیا بی در
و صاحب دعا و رحمه الله در آن دعا می خواند **شعر**
اول که در آن خواند اما ما غاوری می بینیم قال نعم
نقد که با ما بخواند و حق تعالی از دنیا بی در
لانا ما الطلعه من الله

25 17

[illegible]

لِلْمَوْلَاطِ

من اهل البيت شغل عن عبيد غيره **وامن** اهل الناس
ان يسلم بسد شمس فادون ذرغون بما ان طلب على

me

الحق الله رب العالمين وادخل المصطفى خيرا البرية

المؤمن حقا لله

ان صار امان عمل علی شایع الخ کان ری کل نوم و دیالیه لبط

مصرى لمصرى

فقد حقاها والى منها انضماما وتلخصت بعضا وطا
فكرت الى اني نسبه وقال ما الى انضماما والطا
الذي الى الان

فقال **ابو المنيذر** عليه السلام **عليها السلام** واخبرني عن النابغة السمر

عبد ولا

ما كان من شئ من هذا ولا من غيره

يعتقني من واد

على البحر الامانقول ونفعل ما البر الامانجد ونفعل ما

تفضل معاد مرا

اذا لم تشع عافية اليا الى الم شحني فاضع ما شئت

محمد بن محمد بن محمد

واعت
از این سرده است که او این
را خطه را در در خانه اش

37 03

و انقطاع فی الهیة و طایفه و شبهه و لم یکنه ان یطوره فاضل العباد و طر
الیه و اذ قال لیس استقبله ما یفید انما لک فی صغیر

مولانا کنی الدین الهی

لا در خوار می مسکون نیست
و ای کجاست فی صغیر ندان
از واد آدم ندان کجاست
بگو و جلد دستان نیست
بجز فی دل خوا زادم
کجاست در عاشق عاشق الهی

قال امیرالمؤمنین علیه السلام

الدین اولها بکاد و وسطها عنا و اخرها فنا صدق امیرالمؤمنین
صدق و فی الدین اولها عدم و اخرها عدم

خواجہ نصیر الدین طوسی

جونی رسد لم ای سر هم موی
احوال سرور حق سر هم موی
ما بهج جهان هم در شاد کجاست
میدان کجاست در هم موی

غنی

ای در خواران عمل هم است
و فی دایره و سطح هم است
خوش باش خود و شوق فی مساد
و اما در دایره و ان هم است

۱۳۸۲۱